

Csanaki Ádám: Ami a fiókban lapul

Fáradtan érek a házunkba
Sápadtan lépek be szobámba
S rájövök, hogy elfelejtettem
A nyelvtanos versíró versenyt.

Gyorsan kell egy egy ceruza!
Azt hiszem a fiókba raktam.
Hirtelen nyúlok a fiókhoz
És megpillantom a szemét dombot.

Itt egy radír, egy játékbomba
Jé, és megleltem a maszkomat,
Alatta pedig egy dolgozat,
Hát ami nem lett kimaxolva.

Beletúrtam a fiókomba.
Elsőre kihúztam egy tompa
Tompa hegyű cerkát találtam
Úgy érzem, hogy az élet ugrat.

Na de! Második próbálkozás:
Egy beírás, ami nem mókás
Végső próba legyen szerencsém:
S kihúztam tesóm hegyezőjét.

Felkapom a tompa ceruzát
És rám jött, hogy egyből bedugnám.
Csavarok rajta egyet, kettőt
És kihúzom a hegyezőből

Már csak a papír maradt végül
Amit apától el kell kérnünk.
Tizenöt perc múlva meg is lett.
És elkezdtem írni a verset.

Suhant a ceruza a lapon
Úgy futott, mint a maratonon
Rájöttem, hogy ez így béna,
De mi legyen akkor a téma?